

kým městem. Tamější pořadatelé to budou mít o to těžší, že letošní organizátoři nasadili lačku velice vysoko. Na určité obavy, které zaznívaly mezi jednotlivými účastníky už během konference, výstižně zareagoval jeden z rostockých organizátorů upozorněním, že sice „Rostok není Vídeň, mariánský kostel není štěpánským

dómem a právnická fakulta není vídeňským jurдикem, jedno může ale s určitostí slíbit už nyní: nikdo si s sebou nebude muset brát vlastní stan“. Nezbyvá tedy než popřát organizátorům v Rostoku hodně štěstí a trpělivosti a věřit, že v dohledné době se takováto akce bude moci konat i v Brně.

Vojtěch ŠIMÍČEK

Mezinárodní seminář o rozhodčím řízení ve sporech týkajících se duševního vlastnictví

Ve dnech 3. a 4. března 1994 se konal v Ženevě mezinárodní seminář na téma „Rozhodčí řízení ve sporech týkajících se duševního vlastnictví“. Seminář uspořádala Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO), jakožto jedna z odborných organizací systému OSN, spolu s Americkým sdružením rozhodců (American Arbitration Association).

Konání tohoto významného semináře je odrazem vývoje v uvedené oblasti. Nutnost výrazného zlepšení ochrany průmyslových a autorských práv neznamená jen zdokonalení hmotně právní úpravy, ale i prostředků efektivního zajištění této ochrany, tedy oblasti procesně právní, která dosud v centru pozornosti rozhodně nebyla. V praktickém mnohotvárném životě mezinárodních (ale i národ-

ních) ekonomických vztahů stále častěji dochází k situacím, kdy práva z duševního vlastnictví jsou pro svou složitost a specifickou obtížně uplatňována. Tradiční cesta soudní není vždy nejvhodnější, neboť je zdoluhavá, nákladná a velmi náročná po stránce odborné. Používání rozhodčích orgánů, tedy nestátních institucí řešících majetkové spory, není zatím v oblasti duševního vlastnictví příliš rozšířeno.

Světová organizace duševního vlastnictví přišla v loňském roce s iniciativou podpořit právě posledně jmenovaný prostředek řešení sporů: rozhodčí řízení. Počítá se s tím, že v oblasti duševního vlastnictví se bude rozhodčí řízení uplatňovat v daleko větší míře, a to nejen pro svou pružnost, rychlost a menší náklad-

nost, ale zejména pro větší odbornost rozhodců, které si strany sporu mohou vybrat, větší diskrétnost nezbytnou pro tuto oblast, možnost rozhodování nejen podle práva, ale i ex aequo et bono a pro další okolnosti, dané specifickostí duševního vlastnictví. Sama jmenovaná organizace nyní vytváří na své půdě vlastní Rozhodčí středisko, které není koncipováno jako stálý rozhodčí orgán, avšak které bude (pravděpodobně od příštího roku) navrhovat zainteresovaným stranám rozhodce a zájemcům poskytnoute propracovaná procesní pravidla.

Seminář byl směřován právě k uvedenému cíli. S osmi velmi zajímavými referáty vystoupili přední světoví odborníci a praktici z USA, Německa, Švýcarska, Velké Británie, Japonska a dalších zemí. Jejich příspěvky se týkaly nejen hodnoce-

ní výhod rozhodčího řízení, ale i jeho jednotlivých prvků, včetně výběru rozhodců a mediace jakožto specifického stadia řízení.

Pro české účastníky byla tato akce v předvečer revize našeho zákona č. 98/1963 Sb. o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku opravdu mimořádně přínosná. Katedra mezinárodního a evropského práva naší fakulty použije získaných poznatků také při výuce předmětů „Mezinárodní právo obchodní“ a „Mezinárodní ochrana průmyslových a autorských práv“. Škoda jen, že značně vysoký kongresový poplatek (400 švýcarských franků – cca 8.000 Kč), příznačný pro podobné akce, prakticky znemožňuje tolik potřebnou účast našich vysokoškolských učitelů a vědeckých pracovníků.

Vladimír TÝČ

Zpráva z besedy s poslancem JUDr. Miloslavem Výborným

Dne 17. března 1994 uspořádal Mezinárodní politologický ústav na půdě Právnické fakulty MU besedu s JUDr. Miloslavem Výborným – předsedou ústavně-právního výboru Poslanecké sněmovny České republiky. Předmětem debaty bylo velmi volné téma: „Problémy české ústavnosti“.

Besedy se zúčastnilo asi 25 studentů a zaměstnanců fakulty a jako zvláštní host i předseda Ústavního soudu pan Dr. Kessler.

Besedu zahájil Dr. Bohanes, který v krátkém úvodu hosta představil a přivítal ho na půdě fakulty. Poté se ujal slova poslanec Výborný. Na úvod hovořil o základních principech legislativního procesu, tak jak jej stanovuje ústava a příslušné zákony. V této souvislosti specifikoval roli vlády, prezidenta, poslaneckých výborů a skupin poslanců. U každého článku legislativního procesu charakterizoval současnou podobu práce prezidenta, vlády a poslaneckých výborů a skupin, tak

jak se s jejím výsledným produktem setkává při své práci v ústavně-právním výboru PS ČR. Poslanec Výborný zdůraznil některé problémy, které současné zákonodárství sužují. Jednalo se o takové problémy, jako je například neopodstatněnost praxe předkládání zásad zákonů, nedostatek času pro projednání zákonů před jich přijetím a s tím související kvalitativní problémy výsledných norem, problematickou situaci při obsazování jednotlivých poslaneckých výborů.

Následovala debata, ve které se projevila širší zvoleného tématu. Dotazy, které zazněly se týkaly také těchto oblastí:

Hovořilo se o novém jednacím řádu Poslanecké Sněmovny – v PS již vznikla komise pro jeho vypracování a v době debaty právě končila svou práci. Tento nový Jednací řád PS by měl vyřešit některé problémy s obsazováním parlamentních výborů. Jde o to jak a koho do nich volit. Některé výbory musejí mít ze zákona člena z každé politické strany, která je zastoupena v PS. Co když je poslanců strany tak málo, že nestačí pokrýt všechny výbory? Jakým způsobem má být který výbor volen (paritně, delegací....)? Na takovéto, ale i na další otázky by měl nový Jednací řád PS odpovědět. Jako nový prvek by měl obsahovat zásadu trojího čtení zákona v přibližně stejné podobě tak jak je známa z německého Základního zákona.

Dalším problémem o kterém se otevřeně hovořilo byla otázka pravomoci prezidenta v zákonodárném procesu a event. jejich posílení – poslanec Výbor-

ný uvedl, že podle jeho názoru má prezident pravomocí dostatek. Přitom poukázal na to, že neexistence Senátu je příčinou, proč se zdají pravomoci prezidenta omezené. Jakmile by totiž vznikl Senát, prezident by přestal suplovat jeho funkci a dosáhlo by se tak rovnovážného stavu, který je předpokládán v Ústavě.

Na otázku smysluplnosti existence druhé komory parlamentu odpověděl, že si dovede představit ČR bez Senátu, ale ne s touto ústavou. Celá konstrukce současné ústavy je vybudována pro dvoukomorovou podobu a není možné z ní Senát jednoduše vyškrtnout tak, jak to navrhovala ČSSD.

O způsobu volby do Senátu se vyjádřil, že by v této otázce neměly vzniknout větší problémy. Jedním však určitě bude otázka počtu regionů. Zde se totiž liší ODS (81) od ostatních koaličních stran (27).

Diskutovalo se i o otázce nabývání občanství krajanů v zahraničí – zde byla podotknuta nutnost jednak definování pojmu krajan a jednak nutnost zkoumání pohnutek vedoucích k žádosti o příznání občanství.

Beseda byla zaměřena odborně a poskytla jejím účastníkům informace z oblasti, která je pro budoucí právníky jednou z nevýznamnějších. Přispěla k rozšíření obzoru našich studentů za hranice pouhé výuky. Mezinárodní politologický ústav hodlá v těchto besedách pokračovat a doufá, že v budoucnu se odezva v řadách studentů a pracovníků fakulty ještě zvýší.

Daniel HRBÁČ